

מר בגין והחבר פרם

הוא שמאפשר זרימה קבועה של אדרנלין לגופו. ה' הורמון הזה מופרש מיותרת-הכליה למחזור הדם רק תחת מצבי לחץ, ומקנה לאדם מרץ, חיוניות ורענות.

מכל הפוליטיקאים בישראל מייחדים את מר בגין גינוני אבירות ונימוסים, האופייניים לחלק מה' עליה הפוליטית, ושאותם חידד וטיפח. התנהגות שלא בהתאם לאתיקה המקובלת, יש בה כדי להדליק ב' פנימיותו להבה סמויה, כפי שהיא בוודאי מכניסה כל אדם בעל חוט שידרה מוסרי. כאשר מר ארליך, שקיבל את גיבויו של ראש-הממשלה, על-אף שמוטט את כלכלת הארץ לדורות, מדבר כנגד הממשלה, או כאשר מר וייצמן, עמית ורע, מצדד בהקדמת הבחירות דווקא כאשר הבוס נמצא בחוץ-לארץ, אות הוא כי הקוא' ליציה זקוקה למר בגין כדי לנקות ולהשליט סדר בבית; ההרגשה שאדם עושה לא רק מה שטוב לו, אלא גם מה שהעם צריך, נותנת לו ודאי טעם-חיים. בשבועות האחרונים נראה היה כי מצבה של ה' ממשלה מתייצב. האינפלציה נסוגה באופן זמני, השרים לא הסתכסכו זה עם זה, ובכלל הסתמנה הרפנייה מסויימת במתח, לתקופה מספיק ארוכה בכדי ש' תקרוץ לאיזה משבר קטן, שיכול לאיים על קיום הממשלה. והנה, הקדיח את התבשיל החבר שימעון פרס. במעשה גס בחתרנותו, וחסר-תקדים בחוסר-הגינות, הזמין/הוזמן החבר לבית-הלבן. משחזר מר בגין מארצות-הברית, ורואין בטלוויזיה בנושא זה, יכול היה הציבור לחזות שוב באש בעיניו של בגין, כמו בימים הטובים שעברו. המעשה הבלתי-ממלכתי של יושב-ראש מיפלת העבודה, משכנע שוב את בגין, כי במאבק כנגד ממשלתו-זקטים יריבו אמצעים שאינם כשרים, ועליו מוטלת השליחות לפעול נגדם.

הראש היהודי ממציא לנו פטנטים בשטחים רבים ומגוונים, אבל בפוליטיקה הוא רשע לעצמו דמוסי-מחשבה מאובנים, המחלכים כנגד מימשל הליכוד נכנסו כבר למילכוד מוכר; הגורמים האופוזיציוניים מפעילים שרירים חברתיים וכלכליים חזקים, וכאשר אלה אינם מזיזים לממשלה אבר כלשהו, ננקטים אמצעים אלימים יותר, שגם הם אינם מניבים תוצאות, וחוזר חלילה. מאחר וקיים קונצנזוס לאומי, שהממשלה הזו חיה בקושי וזמנה קצר, כדאי אולי לעשות חוש-ביום, ולבחון דרכי-פעולה שאינן מצריכות הפגנת כוח ואינן מזיקות. ניתן למצוא טקטיקה, שבאמצעותה אפשר להפיל את הממשלה אפיים ארצה, בהרמת זרת או קמיצה. טקטיקה כזאת אפשר לבנות עם מירשם שיתאים לפרופיל האישי של ראש-הממשלה.

בהופעותיו הטלוויזיוניות האחרונות נראה מר בגין כצל של עצמו, לפני שתקפה אותו מחלתו. אבל כל נמעית מכוחו, או עריך אותו שלא כערכו; הוא אחד המדינאים המנוסים והפיקחים שקמו למדינה עד היום. עדיין, למרות בריאותו הרופפת ובעיותיו הפוליטיות, יש באזור חלצו מספיק חיוניות וכושר-תמרון כדי להדביר את מתנגדיו, שכמה מהם נראים כחגבים.

מר בגין הוא לוחם בכל רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. לאישיות כזו עלולים שקט וחוסר-פעילות לגרום ליסורים ומכאובים שונים. לחץ מתמיד הוא שמחיייה את יצר הקיום הפוליטי שלו. לוחמה פוליטית מתמשכת נותנת לו סיפוק ועניין לדבוק במישרתו. מאבק מתמיד

עם התקרב עונת הקיץ, זקוקים מרבית הפוליטיקאים לחופשה שנתית. מגיע להם. היתה להם שנה מעניינת וקשה. רובם גם בגיל מתקדם, וזקוקים ל' מנוחה בחמסינים הקשים. יתכן מאוד, שתקופה של רגיעה פוליטית יחסית, היא החממה למשבר הפוליטי הקריטי שיפיל את הממשלה.

אולי, כאשר יחזרו העסקנים לפעילותם השוטפת, ישמחו לראות כי הממשלה קרסה תחתיה מעצמה. ייתכן שזה יארע בגלל סיבה שהיא כל-כך חסרת חשיבות, עד שאין אנו מסוגלים לצפות אותה מראש.

ד"ר עמירם לנדמן, חל-אביב

לצאת מהשיגרה

והרגשת יפהפיה.
הרפתקאן בזעיר אנפין. 12 שנה בספרד. שנים בצרפת. גרוש לצרפתיה. נשוי לדרוזית השוכנת בכפר. אמצעי מיחיה מגוונים. טיסות שכה. טיסות שכה. עלי לעבור למלון אחר. כעת מלון דיסקו לא רשמי. חדר מופנה למועדון. את ממש בצלילים. בתוך הכר. על השמיכה. תחת המיטה. שגוען. מלון הנקרא, "מרכז העולם". החזרה: אוטובוס ישן של אגד. התקלקל. יושבים ומזיעים. המתנה. חלק עומדים. חלק יושבים. השאר נשענים. המשענות הגוונות בשר ודם או עצמים. כל דכפין. לידי בעל זקנקן. בהיר שיער. שזוף ומעלה ריח מלוח בטעם זיעה. על משענת כסאו איש כושי. הנ"ל נשען. ניצרת תגובת שרשרת. בעל זקנקן נשען. נוגע בעורי חליפות ורכות. אין סטימולציה וארוטיקה. הנסיגה. מעביר יזמה לתחום פעילות שונה. לידו — למרגלותיו ישובה נערה. ורסיה ששית של נערת הטבע. עיניים בוהות כחולות. שפתיים עבות. לא יפה. מבטים צולבים. חיוכים. יד ביד. יד על הראש. עד על הכתף. יד על החזה. להט. שני זרים יוצאים בתחנה המרכזית. מאהבים. הלכתי לי בדד התפקיד: לא רשמי. לשעשע נפשות בודדות. היצע: משכב זכר בסויטה והשתתפות פיזית במאכלים. התמורה: חיוכים, אבירות

דני בוא. דני לך. אינך יודעת מי הוא דני. דני הוא וכל הכבוד. רפי נלסון. דמות הרואית. כובע הבוקרים כבר לראשו ומגפיים עם אבם לזרז סוסיו הדוהרים. יד ימין שלופה ובקבוק בירה נעוץ בה. שתו בירה. בירה זה גבר. לשמאלו מחסל הזבובים נכון. כל זבוב הרוג צונח הישר למגף. יין זבובים זך. צלילי מנגינה קבועים. פולקלור בוקרים כמובן. אך שירים רוסיים היוצאים מהלב ומקסיקו לא נשכחת. ארבעה מילואימניקים עלזים. עמלים קשות. אחד יפה תואר. אחד שמן וצחקן. אחד רזה וצחקן. הרביעי נמוך כרסתן איש היום יום היפה-המכוער. שתיית קפה במרכז התיירות. מועדונים וציוד פרפרים. אם ישנם. וישנם. אנגליה דתיה לבנה ויפה. לא נוסעת בשבת. חברת מילואים של אפולו. גם אני רצית. יופי מטורף. לא הלך. במלון מרכזי ליד הדוכן בחור נעים הליכות. נכון לסייע. להעלות מזוודות. לחדר. אך להישאר אם אין התנגדות. כריסמטי. התפקיד: לא רשמי. לשעשע נפשות בודדות. היצע: משכב זכר בסויטה והשתתפות פיזית במאכלים. התמורה: חיוכים, אבירות

באוטובוס היוצא בשעה 6 בבקר. הטיור של בריחה מהשגרה. המטרה — אופירה. עד מהרה הופיעו דרך החלון גבעות חוליות מגוונות. חמש שעות ושתי מספקות. חם. נמנום. לא קורה דבר. קורה. תייר ענק אשר נפשו משתוקקת לשבור את השלווה. אינו אוהב אנשים. יש לו חבר אחד ויחיד — על ארבע. הוא מדבר. אינו מניח. תולדות חיים נרקמים. הזרם נשטף מעצמו. אופירה. תחנה אחרונה. נהרעה על החוף. החוף גדול. לבד ללא אדם בחופים שמיימים. זוג היפים בוהים ישראלים ושתי אנגליות צחורות. עוד זוג היפים שקט. שותים קפה. באים לשקט. לא יודעים מתי חוזרים. המשכן: סככות תמרים. הזמן לא חולף וחולף שלווה. תני לעצמך ללכת. בתיה הלבנים של אופירה עטופי סוד. מכשפה על ספל קפה. תקווה. חובש מתוסל ואשתו ישרת הגו. גיורת גרמניה עם צוללן מרפא בדואים. אשה בשלה. שלושן כלבי ענק וגבר הצעיר ממנה. המשולש הנצחי ממלא אף הוא לשונות העיר. דווקא זרוקה. סופרת מתנה אהבים עם נהג בעל